

Juliana

Jana Herreros

Fitxa tècnica

Títol original: Juliana

Direcció: Jana Herreros

Guió: Jana Herreros

Fotografia: Nacho Sagarna

Música: Sergio Molina, Michael Mesquida i David Montijano

Producció: España, 2013

Muntatge: Ainara Pardal

Interpretació: Selica Torcal, Carmen Ruiz, Rosario Pardo, Goizalde Nuñez, Carmen Belloch, Teresa Lozano, Santi Millán, Cristina Fenollar, Delfín Montero, Verónica Sáenz, Laudelina Hernández, Fabián Figueroa

Durada: 18 minuts

Sinopsi

Juliana és una dona gran que viu sola al seu pis. Les seves dues filles, preocupades pel futur, volen que accepti anar a viure a una residència. Ella s'hi nega en rotund i a la seva néta, la Sara, també li sembla que aquesta és una mala solució. La Sara, forçada per la seva mare i a esqueses de l'àvia, és l'encarregada d'aconseguir llogaters pel pis de Juliana. Però durant el procés de selecció, tindrà una brillant idea que aconseguirà capgirar la situació.

Les relacions intergeneracionals

Sovint la relació entre avis o àvies i els seus néts és molt especial. En aquest curt pren rellevància l'amor de la Sara per la seva àvia, Juliana, amb la que té molt bona relació. Tot i ser dones de moments històrics diferents, comparteixen estones juntes i tenen una relació divertida i tendra. Aquesta estimació permet superar els prejudicis i apropa aquestes dues dones.

La representació que el curt fa de la relació entre Juliana i les seves filles és més breu. Veiem la preocupació de les filles per la dependència de la mare durant l'envelliment, però aquesta no es tradueix en un diàleg amb empatia entre aquestes dues generacions.

La decisió del trasllat de Juliana a una residència es pren sense el seu consentiment i amb un cert autoritarisme. En aquest sentit, el curt mostra com sovint les persones grans són tractades com a menors d'edat, sense capacitat de decisió pròpia.

El desenllaç del film és original perquè la néta fa l'esforç d'imaginar una bona solució. I funciona. Amb aquest gir inesperat veiem com davant les situacions difícils la solució mai és única. Val la pena tenir la ment oberta, una bona disposició a la llibertat de pensament, a la originalitat i la inventiva.

Activitats participatives

Proposta 1

A partir de la situació que planteja el film, debatre sobre les pròpies experiències de relació amb fills, filles, néts i nètes. Es poden utilitzar les següents preguntes per dinamitzar les intervencions i ajudar a treure conclusions generals:

La relació entre la Sara i la Juliana us ha fet recordar algú de la vostra família? I entre la Juliana i les seves filles?

Quines relacions us resulten més complicades? Les que establiu amb els vostres fills –si en teniu– o amb els vostres néts? Per què creieu que és així?

Proposta 2

Escriure cadascú de forma privada una carta breu (d'una pàgina) a la seva filla (hipotètica o real). Escriure una altra carta al revers de la pàgina a la seva néta (hipotètica o real). No incloure noms en cap moment. Posar totes les cartes en una capsa plegades de la mateixa manera perquè no es distingeixi qui les ha escrites.

Que un voluntari llegeixi en veu alta una carta escollida a l'atzar, i després la del revers. Decidir entre tots quina va dirigida a la filla i quina a la néta. Anar procedint així fins que s'hagin llegit totes les cartes.